

Forrás

16. évf. 5. szám
2019. május 12.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

A húsvéti öröm kiárad

Nagyon szeretem a húsvétot. A nagyheti szertartások komoly méltósága, majd a feltámadási szentmise ujjongó gyönyörűsége még hetekig csilingel a lelkemben. Amikor újra felhangzik a Dicsőség, és a harangzúgásban, a ministránsok folyamatos csengetésben énekeljük, hogy *„dicsőítünk Téged, imádunk Téged, magasztalunk Téged”* – mindig elérzékenyülök. És akkor is, amikor kezdődik a körmenet, és kivonulunk a templomból, majd az ünneplő közösséggel együtt teszünk tanúságot arról, hogy *„égbe utat mutatott, tudom, hogy feltámadok!”*, és a gyönyörű húsvéti énekünkben, a Mennyek királyné asszonya kezdetű énekben mindnyájan énekeljük: *„amint megmondotta vala, feltámadott!”* – mindig meghatódom, mert boldoggá tesz, hogy hozzá tartozhatunk. Talán ez az a *„kiáradó húsvéti öröm”*, amiről ilyenkor, a húsvéti idő szentmiséjében az átváltoztatás előtt, a Sanctus bevezető szövege szól.

A kiáradó húsvéti öröm mindig sajátja volt ennek a gyönyörű ünnepnek. Az ősegházban a keresztelések rendszerint erre az ünnepre estek, és amikor a katekumenek – a keresztelés előtt állók végre a Mennyei Atya gyermekei lehettek, hetekig a keresztelési fehér ingükben jártak, megmutatva a világnak, hogy ők már levetették a régi embert, és végérvényesen új emberek lettek.

Az evangéliumok utolsó lapjai is erről a végtelen örömről beszélnek. Annyira jó olvasni, hogy a szent írók 20-30 év távlatából (ennyi idő telt el a húsvéti esemény és az evangélium megírása közt) pontosan emlékeznek minden kis mozzanatra! Például, hogy ki ért először oda a sírhoz, kinek jelent meg Jézus, és hogyan vigasztalta őket; emlékeztek a kenyértörés jellegzetes mozzanatára, ami felfedte az Úr kilétét az emmauszi tanítványok előtt; fel tudták idézni, hogy Jézus hány nap múlva jelent meg apostolainak, majd a kételkedő Tamásnak; beléjük égett, ahogy Pétertől háromszor is megkérdezte: *„Péter, szeretsz engem?”*; és hogy 153 halat fogtak ki a Genezáreti-tóból, amikor Jézus parancsára kivetették jobb oldalán a hálójukat.

Ma, a jópásztor vasárnapján Jézus róluk is beszél amikor azt mondja, hogy *„Örök életet adok nekik, nem vesznek el soha, és senki nem ragadja ki őket kezemből”*. Ezt élhetjük át évről évre húsvétkor. Jézus megváltó műve beteljesedett, feltámadásával megnyitotta számunkra az örök életet. A Pásztor mellett, aki legyőzte a halált, biztonságban vagyunk. Ahogy a 100. zsoltárban örvendezünk:

„Ujjongjatok az Úrnak, minden földek, szolgáljatok az Úrnak örvendezve; járuljatok színe elé, vidám énekszóval!

Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten, ő alkotott minket, övéi vagyunk, háza népe és legelőjének nyája.

Őt magasztalva lépjete be kapuján, énekelve vonuljatok hajlékába, adjatok hálát neki, és áldjátok nevét,

mert valóban jó az Úr, szeretete örökké megmarad, és húsége nemzedékről nemzedékre.”

G. Á.

Gyermekek a templomban

Néhány évvel ezelőtt írtam egy cikket a Forrásba, amelyben szülői tapasztalatomat osztottam meg azokkal, akik akkor voltak kisgyermekesek, és esetleg problémát okozott számukra, hogy hogyan érhetik el azt, hogy együtt legyen a család a szentmisén, de gyermekeik se őket ne feszélyezzék, se másokat ne zavarjanak. Arra gondoltam, hogy leporolom régi írásomat, és újra megosztom fiatal szülőtársaimmal, hogy nálunk hogy volt ez. Persze mindezt nem a kiokítás fölényességével igyekszem tenni, hanem azzal a szándékkal, hogy ami nálunk működött, hátha másnak is segítségére lehet.

Engem örömmel tölt el a fiatal családok jelenléte a templomban, hiszen mi is örömmel hoztuk a templomi közösségbe a gyermekeinket. Örülök, hogy mások is fontosnak érzik, hogy gyermekük egészen kis korától hozzászokjon a templomközösséghez, és természetessé legyen számára a templom méltóságos hangulata. Mégis, meg kell értenünk azokat is, akiket zavar a gyerekszívaj, akiknek Istenre fordított figyelmét megzavarják a kórusról leszűrődő apró lábak dobogásai. Mi lehet a megoldás? Maradjanak távol a kisgyermekesek? Semmi esetre sem! Nem tanulnánk akkor az apostolok hibájából, amikor Jézus így teszi helyre fontoskodásaikat: „Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek!” De az se lenne jó, ha azok, akiknek a fél tízes mise a kedvező időpont, arra kényszerüljenek, hogy a nekik időben kevésbé megfelelő 8-as misét válasszák, hogy méltó figyelemmel tudjanak részt venni a szentmisén. Miért ne ünnepelhetnénk együtt a szentmiseáldozatban közénk jövő Krisztust, miért kellene frakcióznunk ahhoz, hogy a közösségi élmény teljes legyen?

Akik kisgyermekesként olvassák ezt az írást, talán joggal mondhatják, nekem könnyű, hi-

szén a két nagyobbik gyermekem felnőtt, a kisebbik fiam, amikor hazajön Esztergomból, ministrál, és a legkisebb lányom is hamarosan középiskolás. Azonban ők sem voltak mindig „nagyok”, apró koruktól elhozzuk őket a szentmisére, és az is biztos, hogy volt, akit esetleg zavart a csacsogásuk, totyogásuk, sírásuk. Ráadásul, amikor a mieink kicsik voltak, nem volt ilyen sok gyermek még templomunkban, nyilván könnyebben lehetett tolerálni az akkori helyzetet.

Nem gondolom, hogy nálunk van a bölcsék köve, lehet, hogy ebben az áldásos helyzetben, amiben most a sok fiatal miatt vagyunk, nem működnének a módszereink, de mégis azt gondoltam, leírom, nálunk hogy volt, miként birkóztunk meg ezzel a helyzettel, hiszen zavarni mi sem akartunk senkit, és kicsinyeink templomi jelenlétéhez is ragaszkodtunk.

A legnehezebb az igeliturgia időszaka volt. A gyermek szemével ilyenkor nem történik semmi érdekes. A hosszú éneklést (*Kyrie, Dicsőség*) hosszú felolvasás majd prédikáció követi. Arra törekedtünk, hogy ez alatt ne mozogjanak a gyerekek. Őlünkben, karunkban tartottuk őket, a helyszín újdonsága, a minket körülvevő emberek, mosolygó arcok néhány percig amúgy is lekötötték figyelmüket. A prédikáció perceit magunkkal hozott könyv lapozgatásával töltötték. A Hísekegynél aztán becsuktuk a könyveket, és következett az eseményekben gazdagabb áldozati liturgia. Megkapták a gyerekek a pénzecskéjüket, várták a bácsit, aki a perselyt hozta. Utána a térdelés néhány csöndes percét ki lehetett bírni. A Miatyánk szövegét kicsi koruktól ismerték, együtt tudtuk mondani az imádságot, majd hamarosan következett a kézfogás. Emlékszem, Fábi fiunk ezt mennyire szerette. Végigvonult az egész kóruson, mindenkiel

kezet fogott. Az áldozásnál levittük őket kis keresztért, az utána levő perceket némi nyugtatgatással már ki lehetett bírni. Ez a helyzet aztán borult a legkisebb gyermekünk megjelenésével: ahogy Kamilla cseperedett, egyre komolyabb harc bontakozott ki Fábi és közte, ki üljön anyukája ölében. Emlékszem, ilyenkor határozottabban kellett rászólnom fiamra. A megnyugtató megoldás akkor következett be, amikor Fábi is ministrálhatott, Kamilla pedig beült nővére mellé a szentély közelében lévő kis padokra. Ott megszűnt a mozgolódás, és a kis 3 éves lányka is végig tudta ülni a szentmisét.

Akkor gondoltunk arra, hogy lehet, eleve ez lett volna a jó megoldás, azonban minket az énekkari teendők évek óta a kóruson tartanak, úgy éreztük, a kóruson van a helyünk. A padok zártsága azonban másokat is segített, többen mondták, hogy a padban ülve könnyebben megszokták a gyermekek a szentmisék menetét. De gondoljuk csak meg: egy

kisgyermek már 5-6 éves korától gond nélkül végigül hosszú percek az óvodában vagy az iskolában. Ne gondoljuk, hogy azt a néhány percet szőnyegen hasalva bírja csak ki a szentmisén! Ennek a tapasztalatnak a kipróbálására buzdítom írásommal a fiatal családokat. A szentély közelében lévő kényelmes, széles padok sokszor üresek, használjuk ki a lehetőséget, és a kisgyermekkel együtt jöjünk közel az Úr oltárához!

Ehhez persze időben kell érkezni. Az evangélium közben már tényleg kínos lenne előre sétálni. Az időben érkezés problémájával persze nekünk is meg kellett küzdeni. Akkor történt fordulat, amikor beláttuk, hogy mindig 5 percet késünk a szentmiséről. Át kellett alakítanunk a vasárnapi szokásainkat, és korábbra tettük a nap indítását. Hiszen ha a munkába, iskolába, esetleg színházba-moziba menet pontosan tudunk érkezni, miért lenne ez másképp a szentmisével?

Géczy Árpád

Verskápolna 25.

Szeretlek

Talán a legszebb hónap. Újra magához tér a természet. Zöldül a határ, pattannak a rügyek, nyílnak a szerelmek. Ilyenkor csak boldog, szeretetet, lelkesedést sugárzó ünnepek vannak: anyák napja, gyermeknap, pünkösöd. Szeresünk!

Szabó Lőrinc: Szeretlek

Szeretlek, szeretlek, szeretlek,
egész nap kutatlak, kereslek,
egész nap sírok a testedért,
szomorú kedves a kedvesért,
egész nap csókolom testedet,
csókolom minden percedet.
Minden percedet csókolom,
nem múlik ízed az ajkamon,
csókolom a földet, ahol jársz,
csókolom a percet, mikor vársz,
messziről kutatlak, kereslek,
szeretlek, szeretlek, szeretlek.

Kerkovits Gábor

Aki szépen énekel...

Szűz Máriát az Egyház kiemelten tiszteli. Ennek nyilvánvaló és legfőbb oka, hogy ő Jézus Krisztus édesanyja, így első a szentek között, akit – a többi szenttel ellentétben – a bűnnek árnyéka sem érintett.

A Szűzanya iránti szeretetünk egyik szép megfogalmazása a zene nyelvén a Hozsanna 287-es éneke, ami egy ún. litánia-parafrázis. A parafrázis ily értelemben körülírást jelent. A zenében a fődallam díszítgetését, cifrázását jelenti. Az említett énekben pedig Szűz Mária segítségét kérjük életünkre, aki anyálok, pátriárkák, próféták, apostolok, vértanúk, hitvallók, szüzek, mindenszentek, rózsafüzér, békességnek királynéja, Magyarország Nagyszasszonya és (legújabb versszaka szerint) Egyházunknak Édesanyja.

Ne felejtsük el a Szűz Máriáról! Nemcsak, hogy égi Édesanyánk ő, de hathatós közbenjárását kérhetjük tőle Jézusnál! „Szűz Mária, könyörögj értünk!”

Szalai Péter

Gondolatok az Eucharisztziáról

„Mikor aztán egy szent ruhákba öltözött pap az oltárhoz lépett, hogy ünnepelje az isteni titkokat, hirtelen nagy fényesség jött a meny-nyből. Angyalok szálltak alá, és a fény körül-

fogta az oltárt. Ez ad- dig így maradt, míg a szent áldozat vég- bevitela után a pap el nem távozott. Mi- után felolvasták a béke evangéliumát és a konzekrációra kiké- szítették az áldozati adományt az oltárra,

a pap a mindenható Isten dicséretét énekel- te: 'Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth!', és megkezdődött a kimondhatatlan titok. Ebben a pillanatban megnyílt az ég. Le- írhatatlan fényességű villám jött le az áldoza- ti adományokra és dicsőségével átjárta őket, mint a nap átjárja fényével azt a tárgyat, mely- re rásüt. És a villámló fény leírhatatlan magas-

ságokba vitte fel az áldozati adományt egé- szen a menny legbelsejéig, majd újra letette őket az oltárra, hasonlóképpen ahhoz, ami- kor egy ember lélegzőskor a levegőt beszívja,

majd újra kifújja. Bár az áldozati adomá- nyok az emberi szem számára még mindig a kenyér és a bor kiné- zetével bírtak, már át- alakultak valódi Testté és valódi Vérré. Ami- kor azonban a pap az ártatlan bárányról

szóló éneket énekelte –'Agnus Dei, qui tollis peccata mundi' – és megkezdte a szentáldo- zást, a tüzes villámlás visszavonult. Az ég be- zárult, de belsejéből hallottam egy hangot: 'Egyétek és igyátok Fiam Testét és Vérért, hogy Éva vétké eltöröltessen és ti bemenjeteK jogos örökségekbe!'

(Részlet Bingeni Szt. Hildegárd látomásaiból)

Instant katekézis

A Lorettói litánia egy Szűz Máriát köszöntő és ő hozzá könyörgő ima, mely az olaszországi Loreto városáról kapta a nevét. Leginkább má- jusban hangzik fel a katolikus templomokban. 1294. december 10-én – csodálatos módon – Szűz Mária názáreti háza az itáliai Loretóba re- pült, a hagyomány szerint angyalok vitték oda. Köré templomot építettek. Valóban látható, egyes kutatók szerint nabateus falazási tech- nikával épült négy fal a lorettói templomban. A litánia legelső változatát Párizsból ismerjük, 1200 körül. 1558-ban a németországi Dilingen- ben nyomtatták ki először. Feljegyzések szerint először 1575-től énekeltek minden szombaton a lorettói bazilikában – mások szerint korábban, már 1400 körül. 1691-ben VIII. Orbán pápa be- tiltotta a Mária-imákat és egységesen a Lore- ttói litániát rendelte hivatalosan azok helyébe. 1886-ban XIII. Leó pápa ezt megerősítette.

A litánia felépítése: Szűz Mária 48 megszól- ítása: 13 alkalommal mint Isten Anyja, 5 éré- nyek hordozója, 13 az Ószövetségben megjő- vendölt, Szűz Mária előképei, 5 oltalmazó, 12 mennyek királynője.

Szent II. János Pál pápa a lorettói ház 700. centenáriumi ünnepe alkalmából leve- lében kifejtette azt a hármass üzenetet, amit a litánia kifejez. A kegyelem, Isten ingyenes ajándéka, amelyet szüntelen kérünk, és ha el- vesztettük volna, bűnbánattal és gyónással újra rátalálhatunk. A hit, a kinyilatkoztatott igazságok ésszerű belátása, Isten elfogadása és terveibe való beleegyezés. Az üdvösség, melyet egy szegénységben elfeledett Isten Fia hozott el nekünk. A litánia az örökké tartó örömeért való könyörgéssel végződik.

Az öreg favágó története

Réges-régen élt egyszer egy öreg favágó a fiával. Nagyon szegények voltak, de volt egy csodaszép, hófehér lovuk. Mindennap elment a két férfi az erdőbe, tüzelőfát szedegettek, majd fillérékért eladták a faluban. A falu népe a fejét csóválta ezen. „Öregapám” – mondogatták neki:

– Miért nem adod el a lovadat? A gróf egy vagyont ígért érte. Úgy élhetnél a fiaddal, mint egy fejedelem.

– Reménytelen ezekkel az emberekkel. Mindig ugyanazt fűjják” – gondolta az öreg magában.

– Ez a ló több, mint egy állat – hangzott mindig a válasza. – Ő a barátom. Mondjátok meg, hogy adhatnám el a barátomat?

– Jól van – felelték a falubeliek, de egyszer majd ellopja valaki a lovadat. Akkor aztán sajnálhatod majd.

És valóban:

Következő reggel nem volt ott a ló az istállójában. Az öregember és a fia mindenütt keresték, de nem találták meg.

Látod, nekünk volt igazunk! – csúfolták a falubeliek. – Valaki ellopta a lovadat. Jobb lett volna, ha ránk hallgatsz, és megszerezted volna a pénzt, amíg megvolt rá a lehetőség.

A saját ostobaságod változtatta átokká azt, ami áldásodra lehetett volna!

Az öregember csöndesen így felelt:

– Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni. Csak annyit tudok, hogy a ló ma nincs az istállóban.

Másnap visszatért a ló – egy egész sereg vadlóval együtt. A falu népe teljesen elképedt, és gratulált az öregnek a nem remélt „szerencsééhez”.

– Mégiscsak neked volt igazad, öreg – mondták. – Nem kellett volna olyan elhamarkodottan ítélnünk. Amit átoknak gondoltunk, áldásnak bizonyult. Egy egész vagyont szerezhetsz ezekből a lovakból!

Az öreg favágó értetlenül rázta a fejét:

– Hát már soha nem fogják föl ezek az emberek? Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni. Annyit tudok csak, hogy újra itt a lovam, és tíz vadlovat hozott magával.

Harmadnap a favágó fia eltörte mindkét lábát, miközben a vadlovakat akarta betörni.

A falu lakói újra elámultak az öreg bölcseségén. – Most is neked volt igazad – vélekedtek. – Amit mi áldásnak tekintettünk, arról kiderült, hogy átok. Most ágyban fekszik a fiad, és arra sem képes már, hogy veled menjen.

Mély sóhajjal válaszolt a favágó:

– Hát már sohasem leszek bölcsőbbek? Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni. Csak annyit tudok, hogy a fiam mindkét lábát eltörte.

– Hogy milyen bolond ez az ember! – gondolták a falubeliek, és otthagyták. – Hát nem látja, hogy mi a baj?

A negyedik napon a király hadat üzent egy másik országnak, és az összes falubeli fia bevonult. Volt miért panaszkodnia és sírnia a falu népének, amikor látták, hogy a fiaik szép rendben menetelve otthagyják őket.

– Biztosan elesnek a fiaink ebben a gonosz háborúban – jajveszékelték. – Sohasem látjuk viszont őket! Milyen szerencse hogy a fiad eltörte a lábait! Amit átoknak tartottunk, végül áldásnak bizonyult!

Az öreg újra csak a fejét rázhatta. Türelmesen megpróbálta elmagyarázni nekik:

– Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni, csak azt tudom, hogy a ti fiaitok bevonultak a háborúba, és az enyém itthon maradt. Egyedül Isten tudja, hogy végül mi lesz mindezekből.

„Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javokra van.” (Rómaiakhoz írt levél 8:28)

Talán mostani életedet átokként éled meg, de Isten képes azt is áldássá tenni. Bízz benne!

<https://velunkazisten.hu>

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik.
- Minden kedden és pénteken szentmise van a templomban este 6-kor. Kedden és pénteken a szentmise előtt negyed 6-tól rózsafüzért imádkozunk a templomban.
- Pénteken este szentségimádást tartunk a templomban.
- Május estéin fél 6-kor a Lorettói litániát imádkozzuk a templomban.
- Szerda reggelente fél 9-kor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként fél 8-kor tartja próbáit. Szeretettel várjuk az énekelni szeretőket.
- Fogadóórak időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00 – 17.30.
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).

Bibliai rejtvény

A megfejtéshez a jobb alsó sarokból indulva lólépésben lehet eljutni.

H	Á	E	A	J
T	GY	U	P	M
SZ	O	A	L	V
O	E	É	O	Ó
K	T	J	N	É
M	K	R,	R	D
O	T	A	A	É

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le június 2-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával. Az előző szám helyes megfejtése: 1. oltárfosztás; 2. vízszentelés; 3. tűzszentelés; 4. olajszentelés; 5. lábmosás; 6. körmenet; 7. passió; 8. kereszthódolat; 10. keresztút – **FELTÁMADT**

Készülünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (húsvét 4. vasárnap – pünkösd)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Május 12.	ApCsel 13,14.43-52	Jel 7,9,14b-17	Jn 10,27-30
Május 19.	ApCsel 14,21-27	Jel 21,1-5a	Jn 13,31-35
Május 26.	ApCsel 15,1-2.22-29;	Jel 21,10-14.22-23	Jn 14,23-29
Június 2.	ApCsel 1,1-11	Ef 1,17-23	Lk 24,46-53
Június 9.	ApCsel 2,1-11	1Kor 12,3b-7.12-13	Jn 20,19-23

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete
Szerkesztőbizottság:
Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter
www.biaikatolikus.hu • E-mail: biaiforras@gmail.com
Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt.
Következő lapzárta: 2019. június 2.

Kérjük, rendelkezzen adója 1%-áról!
A Magyar Katolikus Egyház
kódszáma: **0011**

A Biai Szent Anna Karitatív
Alapítvány száma: **18688973-1-13**